

**ZWIĄZEK TELEWIZJI KABLOWYCH W POLSCE - IZBA GOSPODARCZA
90-113 ŁÓDŹ, UL. TRAUGUTTA 25, tel/fax. (0 42) 637 77 24; tel. 636 79 06**

e-mail: ztk@ztkig.pl

**Zarejestrowany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi,
XX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego
KRS 0000128771**

L.dz. 370/06/16

Łódź, dn.30.06.2016 r.

Prof. dr hab. Piotr Gliński
WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa

Dotyczy: pisma o sygnaturze DWIM/691/16/KJ z dnia 2 czerwca 2016 r., które otrzymaliśmy 16.06.2016r., w którym prośba o zgłoszenie ewentualnych uwag i propozycji dotyczących Wniosku „**Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych ze względu na zmianę sytuacji na rynku.**”

Izby gospodarcze są ustawowo uprawnione [ustawa o izbach gospodarczych] do wyrażania opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki. Winna ona naszym zdaniem opiniować skutki stosowania w życiu obowiązujących regulacji dotyczących funkcjonowania gospodarki, a proponowane ich zmiany oceniać z punktu widzenia ewentualnych pozytywnych szans zmian, do których wieść mogą w dotychczasowej praktyce stosowania obowiązującego prawa.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) [Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 95/1 z 15.04.2010] weszła w życie w maju 2010r. W pkt.7) jej preambuły czytamy: „ W rezolucji z dnia 27 kwietnia 2006 r. Parlament Europejski wyraził poparcie dla Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, która to konwencja głosi w szczególności , że **działania, dobra i usługi kulturalne mają znaczenie ekonomiczne, jak i kulturowe, ponieważ są nośnikami tożsamości, wartości oraz znaczeń, i w związku z tym nie powinny być traktowane jako mające wyłącznie wartość handlową.** Na mocy decyzji Rady 2006/515/WE z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Konwencji w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, konwencja UNESCO została zatwierdzona w imieniu Wspólnoty i weszła w życie 18 marca 2007 r., a Dyrektywa

Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE jest zgodna z zasadami tej konwencji”.
Wszystkie wymienione w cytowanym fragmencie przepisy należą, co oczywiste, do tej kategorii prawa międzynarodowego, o której mowa w Art.9 Konstytucji RP.

Łącznie z Art. 6. 1. Konstytucji RP - „**Rzeczpospolita Polska stwarza warunki upowszechniania i równego dostępu do dóbr kultury, będącej źródłem tożsamości narodu polskiego, jego trwania i rozwoju**” dawały nadzieję na szybkie załatwienie spraw, o których niżej, są bowiem wręcz nakazem zachowania szczególnej staranności w posługiwaniu się w obrocie dobrem intelektualnym pojęciami, z których korzysta się w obrocie rzeczami. Obrót rzeczami służy zaspokajaniu potrzeb osób, a dobra intelektualne i powszechny i równy dostęp do nich to realizacja potrzeb całego narodu w zakresie jego tożsamości, jego trwania i rozwoju. Te zadania przed, którymi jako naród stoimy wynikają z opublikowanego w lipcu 2009 r. Raportu Polska 2030 opracowanego przez Zespół Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów, powołany przez tegoż Prezesa w grudniu 2008 r.. Raport jest diagnozą zgodnie z którą, jedyną drogą trwania i rozwoju naszego kraju w gospodarce globalnej jest społeczeństwo informacyjne, tzn. takie, w którym o rynkowej wartości przedsiębiorstw decyduje kapitał intelektualny, czyli wiedza i intelektualne możliwości zatrudnionych w nich ludzi. Dla osiągnięcia tego celu niezbędny jest kompromis między materialną zachętą dla tych, którzy dobro intelektualne tworzą, a tym, by nadmierna materialna zachęta nie blokowała dostępu do tych dóbr tym, którzy bez tego mogą być mniej przydatni w takiej strukturze gospodarczej, w tym zwłaszcza tym, których w każdej społeczności najwięcej, którzy za świadczoną przez siebie pracę otrzymują najmniej. Trudno nie zauważyć przyczynowego związku między tą diagnozą, którą jest Raport 2030, a zmianami, które w prawie autorskim obowiązują od 21.10.2010r. w tym obowiązek zatwierdzania tabel wynagrodzeń i kryteria jakie muszą być brane przy ich zatwierdzaniu pod uwagę. Mimo, iż blisko sześć lat minęło od wejścia tych zmian w życie nadal, na zlecenie sądów, którym zatwierdzanie tabel powierzono, bada się rentowność przedsiębiorstw kablowych, po co, i w jakim celu, a zatwierdzonych tabel wynagrodzeń jak nie było, tak nie ma.

Proponowana we Wniosku przez Komisję zmiana wiedzy do Dyrektywy, która też jest zgodna z zasadami konwencji UNESCO. Podkreślamy to dla tego, by zachęcić do spowodowania szybkiego zaniechania w kraju praktyk, które stosuje się w obrocie dobrem intelektualnym. Winnym tego jest także Rząd RP. To Minister Sprawiedliwości został przez ustawodawcę wskazany, jako ten, który w drodze rozporządzenia wyznacza sąd właściwy do rozpoznawania tych spraw, o których wyżej [Art.110²⁰.2. ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych].

Trudno mieć jakiegokolwiek uwagi do redakcji poszczególnych regulacji, które są logiczną konsekwencją przyjętych założeń.

Zasadne i celowe, naszym zdaniem, jest rozróżnienie **audiowizualnej usługi medialnej od usługi platformy udostępniania plików wideo.**

Interesującym, ale budzącym wątpliwości co do możliwości jego skutecznego wdrożenia jest pomysł, o którym mowa w Art. 13.2. zwłaszcza w sytuacji gdy dostawca audiowizualnych usług medialnych na żądanie ma swą siedzibę w innym państwie niż ci, do których ofertę swej usługi kieruje.

Z poważaniem

PREZES
dr Włodzisław Łęka